

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH K TISKU Č. 1024 – ZÁKON O SLUŽEBNÍM POMĚRU PŘÍSLUŠNÍKŮ BEZPEČNOSTNÍCH SBORŮ

Předkládá: Ing. Roman Procházka

1. V § 22 odstavci 2 se slova „velmi dobrých výsledků“ nahrazují slovy „dobrých výsledků“.
2. V § 22 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Do výběrového řízení na obsazení volného služebního místa, pro které je stanovena služební hodnost o 2 stupně vyšší, se může přihlásit příslušník, jenž získal střední vzdělání s maturitní zkouškou, splňuje požadavky stanovené pro volné služební místo, s výjimkou požadavku doby trvání služebního poměru pro služební hodnost, a podle závěru služebního hodnocení dosahuje alespoň dobrých výsledků ve výkonu služby.“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

3. V § 22 odst. 4 se za slovo „stanovena“ vkládá slovo „vyšší“ a slova „o 2 a více stupňů vyšší“ se zrušují a slova „velmi dobrých výsledků“ se nahrazují slovy „dobrých výsledků“.

Odůvodnění

Stávající pravidla pro služební hodnocení, stanovená řediteli bezpečnostních sborů a zejména aplikační praxe služebních funkcionářů nedávají záruku objektivního hodnocení příslušníků. Určení závěru o nadstandardním výkonu služby, spočívající v tom, že příslušník dosahuje „velmi dobrých“ výsledků a standardním výkonem služby, kdy příslušník dosahuje „dobrých“ výsledků, ve velké míře závisí na subjektivním posouzení. Přestože lze proti služebnímu hodnocení podat námitky (§ 203 zákona), které řeší nadřízený hodnotitele, je obrana proti němu naprosto neúčinná. Požadavek na velmi dobré služební hodnocení se tak stal nástrojem k zabránění kariérního postupu stovek příslušníků. Důvodem je snaha služebních funkcionářů o udržení příslušníka na služebním místě v útvaru bezpečnostního sboru, který má nedostatek příslušníků, což je v současné době stále aktuálnější. Podle § 23 zákona o služebním poměru je totiž služební funkcionář povinen příslušníka ze stávajícího služebního místa odvolat. Postup služebních funkcionářů je zdrojem konfliktů, a co je nejhorší, vede v konečném důsledku k odchodům příslušníků, kteří ztrácejí motivaci v důsledku ztráty naděje na kariérní postup.

4. V § 138 odst. 2 se slova „se souhlasem“ nahrazují slovy „na žádost“.

Odůvodnění

Dosavadní znění je nesmyslné. Příslušník nežádá služebního funkcionáře o to, aby mohl v zájmu bezpečnostního sboru své motorové vozidlo, ale použije jej na žádost služebního funkcionáře v zájmu služby. Toto znění vede v praxi k tomu, že je služebními funkcionáři

požadováno, aby motorové vozidlo příslušníka bylo havarijně pojištěno i v případech, kdy mu je poskytována náhrada výdajů v ceně jízdenky.

5. V § 138 odst. 6 zní:

„(6) Služební funkcionář může na žádost příslušníka rozhodnout, že příslušník při služební cestě použije jiné než služební silniční motorové vozidlo, přičemž se mu poskytne náhrada jízdních výdajů ve výši odpovídající ceně jízdenky hromadného dopravního prostředku dálkové přepravy.“.

Odůvodnění

Dosavadní úprava náhrady jízdních výdajů při použití služebního vozidla je založena částečně na rozhodnutí služebního funkcionáře na základě žádosti příslušníka a částečně na smluvním ujednání. To je jednak věcně nesprávné a jednak jsou do právní úpravy služebního poměru zavedeny smluvní prvky.

Společné odůvodnění k ekonomickým dopadům

Předkládané změny nebudou mít zásadní vliv na jednotlivé kapitoly státního rozpočtu a nepředpokládá se vznesení požadavku na jejich navýšení. Jedná se o všechna ministerstva, která mají jednotlivé bezpečnostní sbory v působnosti.